

شفاخانه یا شکنجه‌گاه؛ داکتران زن از تحقیر سیستماتیک طالبان به ستوه آمده‌اند

اښوونکي

شماری داکتران افغانستان می‌گویند که محدودیت‌های وضع‌شده سوی امر به معروف، نهی منکر طالبان به ستوه آمده‌اند. این داکتران طالبان به برخوردهای زن‌ستیزانه، تبعیض قومی متهم کرده، می‌گویند که این گروه حتی امور کاری داکتران جمله نحوه استفاده، تشناب‌های زنانه، مداخله می‌کند. به گفته این داکتران اقدامات امر به معروف، نهی منکر طالبان، مسوولان دعوت، ارشاد، شفاخانه‌ها، فضای کاری چنان دشوار ساخته که آنان به ترک وظیفه فکر می‌کنند. این داکتران می‌افزایند که مسوولان دعوت، ارشاد طالبان، فضای کاری شفاخانه‌ها مکدر ساخته، مراکز صحتی به شکنجه‌گاه، کابوس داکتران تبدیل کرده‌اند. آنان تاکید می‌کنند که پزشکان برای ارائه خدمات موثر به آرامش روحی، روانی نیاز دارند، اما محتسبان امر به معروف، نهی منکر طالبان با تحقیر، توهین، حتا دشنام، این فضا بین برده‌اند.

منابع می‌افزایند که مسوولان دعوت، ارشاد، شفاخانه‌ها بدون رعایت سلسله‌مراتب داکتران به بهانه‌های مختلف به دفترهایشان فرا می‌خوانند، آن‌جا آنان تحقیر، توهین، حتا دشنام می‌دهند. این داکتران تاکید می‌کنند که ملاهای این نهادها نباید امور کاری آن‌ها مداخله کنند، با ایجاد فضای ترس، فشارهای روانی روند تداوی بیماران، عرضه خدمات صحتی با چالش مواجه سازند.

برخی داکتران گفت‌وگو با روزنامه ۸ صبح می‌گویند که رفتارهای توهین‌آمیز برخوردهای خشن، زن‌ستیزانه محتسبان امر به معروف، نهی منکر طالبان، آنان ناگزیر به ترک وظیفه می‌کند. شماری این داکتران هنگام بیان مشکلاتشان با گریه، گلوپی پر بغض، می‌گویند که حضور امر به معروف، شفاخانه‌ها، این مرکزهای تداوی، درمان بیماران به شکنجه‌گاه‌ها، دادگاه‌های صحرایی علیه داکتران بدل کرده است.

یکی داکتره که نخواست نامش گزارش ذکر شود، حالی که اشک می‌ریزد، برخورد تحقیرآمیز محتسبان طالبان چنین روایت می‌کند: «امشب نوکری هستم، امر به معروف مرا احضار کرد، بی‌آب کرد. با چنین رفتار، برخوردی، یک داکتر چگونه می‌تواند نوکریوالی کند؟ چنین وضعیتی آیا ممکن است یک داکتر کار کند؟ واقعا نمی‌فهمم چه می‌کنم، چه کنم. امر به معروف، نهی منکر طالبان برخوردی بسیار زشت، تحقیرآمیز با من کرد که واقعا قابل بیان نیست.»

این داکتر می‌افزاید: «موقف یک ملا شفاخانه چیست؟ چرا تا این اندازه امور یک نهاد تخصصی مداخله می‌کنند که حتی مورد تشناب‌های مخصوص داکتره تصمیم می‌گیرند؟ یک داکتر شفاخانه به آرم نیاز تا بتواند به‌گونه موثر، مناسب به مریضان رسیده‌گی کند. داکتر که خودش زیر فشار روحی، روانی قرار داشته باشد، چگونه می‌تواند خدمات صحتی با کیفیت به بیماران ارایه دهد؟ واقعا زنده‌گی بدم آمده، این وضعیت خسته شدم.»

یک داکتر دیگر، که نیز نمی‌خواهد نامش گزارش فاش شود، می‌گوید: «طالبان چنان فضای کاری تنگ، محدود ساخته‌اند که طول ۳۰ تا ۳۵ سال تجربه طبابت خود، هرگز چنین وضعیت دشوار، نفس‌گیری تجربه نکرده‌ام. شرایط به‌گونه‌ای رقم می‌زنند که ما ناگزیر به ترک شفاخانه‌ها شویم.»

این پزشکان همچنین طالبان شفاخانه‌های دولتی علاوه بر زن‌ستیز به قوم‌گرایی نیز متهم می‌کنند، می‌گویند که این گروه به‌شدت مسایل قومی دامن و فضای کاری هر لحاظ برای ارایه خدمات صحتی تنگ کرده‌اند. به گفته آنان، داکتره بدون هیچ نوع تبعیض، با لباس سفید خدمت می‌کنند تا زخم‌های بیماران مداوا کنند، اما طالبان چین سفید آنان با لباس قومیت، زن‌ستیز ناپاک می‌سازند.

یکی داکتره که سوی طالبان مورد تحقیر، توهین قرار گرفته، می‌گوید که تنها به دلیل قومیتش هدف رفتار اهانت‌آمیز محتسبان این گروه قرار گرفته است. می‌افزاید: «مشکل این است که فارسی‌زبان هستم، شمالی، کجاست آدگاه کيفری که صدای خاموش‌شده نسلی بشنود که سال‌ها خدمت کرده‌اند، امروز تحقیر می‌شوند؟»

این حالی است که پیش‌تر شماری داکتره ولایت قندهار گفته بودند که آذیت طالبان به دلیل نداشتن محرم شفاخانه‌ها به ستوه آمده‌اند. به گفته آنان، بسیاری داکتره به دلیل فشارهای طالبان، به اتهام عدم رعایت پوشش مورد نظر این گروه، ناگزیر به ترک وظایف خود شده‌اند. این داکتره گفته بودند که طالبان آنان خواسته‌اند تا محل کار، محرم نیز حضور داشته باشد؛ حالی که خود طالبان حضور مردان بخش کاری داکتره ممنوع کرده‌اند.

محتسبان امر به معروف، نهی منکر طالبان شفاخانه‌ها پیش‌تر روند عملیات بیماران متوقف کرده، داکتره برای آزمون دینی برده‌اند. این نیروهای طالبان حتا جریان عملیات بیماران قطع کرده، داکتره امتحان دینی گرفته‌اند. داکتره می‌گویند که محتسبان طالبان به هیچ اصول، رویه پزشکی احترام نمی‌گذارند.

پس سلطه طالبان، زنان، دختره حق آموزش محروم شده، دسترسی آن‌ها به اشتغال نهادهای صحتی به‌شدت محدود گردیده است. پیش‌تر، سازمان داکتره بدون مرز هشدار ده بود که بدون حضور کادر طبی درمان زنان افغانستان امکان‌پذیر نیست. این سازمان تاکید کرده است که بسته شدن انستیتوت‌های صحتی به زنان، دختره پیامدهای مرگباری به دنبال خواهد داشت.